

Stk. 2. Personer, der har ret til ydelser efter loven, og som modtager pension efter lov om social pension, har i forbindelse med fødsel på sygehus eller anden offentlig institution, jf. kapitel 3, behandling hos valgte alment praktiserende læge, jf. kapitel 6, eller sygehusbehandling, jf. kapitel 8, ret til nødvendig befordring eller befordringsgodtgørelse, når befordring sker med andet end ambulance eller lignende.

Stk. 3. En person, der efter eget valg behandles på et sygehus i en anden amtskommune eller på Rigshospitalet, uden at det er nødvendigt af hensyn til sygdommens behandling, har uanset stk. 1 og 2, kun ret til gratis befordring eller befordringsgodtgørelse svarende til afstanden til det nærmeste sygehus, hvor den nødvendige behandling kunne have fundet sted.

Stk. 4. Personer, der har ret til ydelser efter loven, har i forbindelse med behandling hos speciallæge efter henvisning, jf. kapitel 6, ret til befordringsgodtgørelse til nødvendig befordring til den praktiserende speciallæge, der inden for vedkommende speciale har konsultation nærmest ved patientens opholdssted.

Stk. 5. Sundhedsministeren fastsætter regler om befordring og befordringsgodtgørelse efter stk. 1-4, herunder regler om, at gratis befordring efter stk. 3 eller befordringsgodtgørelse kun ydes, når befordringsudgiften overstiger et nærmere fastsat beløb.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter regler om, i hvilke tilfælde der i øvrigt ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

§ 45. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om tilrettelæggelsen af amtskommunernes ambulancetjenester.

Kapitel 10

Begravelseshjælp

§ 46. Bopælskommunen yder begravelseshjælp på 3.300 kr. til boet efter en person, der indtil dødsfaldet havde ret til ydelser efter loven. Begravelseshjælpen reguleres én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til det nærmeste med 50 delelige beløb i kroner. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for begravelseshjælpens størrelse ved begravelse af et barn under 16 år.

Stk. 2. Til boet efter en person, der i tiden fra 1. januar 1954 til 31. marts 1973 uafbrudt har

været nydende medlem af en anerkendt sygekasse eller omfattet af begravelseshjælp i Danske Sygekassers Udligningskasse for Begravelseshjælp, og som herigennem den 1. januar 1954 havde sikret sit bo en højere begravelseshjælp end 350 kr., ydes der ud over den i stk. 1 omhandlede begravelseshjælp et tillæg svarende til det beløb, hvormed den sikrede begravelseshjælp den 1. januar 1954 oversteg 350 kr.

Stk. 3. En person, der den 1. april 1973 var omfattet af direkte forsikring i Danske Sygekassers Udligningskasse for Begravelseshjælp, og som ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, har ret til fripolice efter regler, der fastsættes af sundhedsministeren. Retten til begravelseshjælp efter en sådan fripolice bortfalder, hvis der ved den pågældende persons død ydes begravelseshjælp i medfør af stk. 1-2.

Kapitel 11

Planlægning og samarbejde

§ 47. Amtsrådet og kommunalbestyrelserne skal i fællesskab etablere et samarbejde om den amtskommunale og den kommunale indsats på sundhedsområdet og mellem sundhedssektoren og de tilgrænsende sektorer.

§ 48. Sundhedsministeren afgiver ved hver kommunal valgperiodes begyndelse en redegørelse som oplæg til de kommunale redegørelser i henhold til § 49 og den amtskommunale planlægning i henhold til § 50.

Stk. 2. Sundhedsministeren udarbejder, efter forhandling med de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner, en vejledning for sundhedsplanlægningen.

§ 49. Kommunalbestyrelsen behandler én gang i hver kommunal valgperiode en redegørelse, der omfatter:

- 1) Kommunens betjening af kommunens borgere i henhold til § 3,
- 2) kommunens forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger i øvrigt og
- 3) sundhedsberedskabet i kommunen.

§ 50. For hver amtskommune skal foreligge en plan for tilrettelæggelsen af amtskommunens virksomhed på sundhedsområdet, der omfatter: